

učitelského, nebo že se provinily jednáním nepřátelským Československé republiky.

§ 2.

Pensionovaným učitelům a opatrovatelkám dětských opatroven, kteří působili na nestátních školách obecných nebo občanských mimo území Podkarpatské Rusi na území bývalého státu uherského, jakož i pozůstalým po nich, může být v případech zvláštního zřetele hodných povolena jednorázová výpomoc podle §§ 1 a 3 tohoto zákona výjimečně zcela nebo z části, dokáží-li, že jsou státními občany Československými, že se nikterak neprovinili nepřátelským jednáním proti republice Československé a že bydlí na jejím území.

§ 3.

Jednorázová výpomoc tato jest splatná v letech 1924, 1925 a 1926 každý rok nejvýše v této výměře: Pensistům učitelským po 2000 Kč, vdovám po nich po 1400 Kč, poživatelům příspěvků na výchovu dětí (pro každé dítě až do 5 dětí) po 280 Kč a poživatelům darů z milosti z pensijních a zaopatřovacích ústavů, uvedených v § 1, odst. 2., které zastupují odpočivné a zaopatřovací požitky, po 280 Kč. Jednorázová výpomoc opatrovatelek dětských opatroven činí 1600 Kč ročně.

§ 4.

Pensijní příspěvky vydržovatelů škol, ustanovené v § 29, odst. 3., zák. čl. XXXII/1875 uh., zvyšují se ze 12 zl. na 240 Kč ročně a pensijní příspěvky vydržovatelů škol, ustanovené § 74, odst. 1., zák. čl. XXXVI/1914 uh., ze 7% na 10% započitatelného platu pro výměru výslužného, nejméně však na 240 Kč ročně.

§ 5.

(1) Zjistí-li se u jednotlivých pensistů (vdov a sirotek) přeplatek zvýšení pense z doby po 28. říjnu 1918, které nebylo příznáno úřady nebo orgány oprávněnými k tomu podle platných Československých předpisů, budiž tento přeplatek odečten od výpomoci poskytnuté podle tohoto zákona, nestalo-li se tak dosud, a to pro každý z roků 1924, 1925 a 1926 jednou třetinou.

(2) Totéž platí o zálohách již dříve snad povolených.

§ 6.

(1) Až do konečného rozvrhu (čl. 256 mírové smlouvy mezi mocnostmi spojenými i sdruženými a Maďarskem, čís. 102/1922

Sb. z. a n.) majetku zemských pensijních a zaopatřovacích ústavů, uvedených v § 1, odst. 2., přejímá státní pokladna s výhradou regresu náklad na pensijní a zaopatřovací požitky učitelů škol obecných a občanských a dětských opatrovatelek, jakož i pozůstalých po nich, v rozsahu, v kterém tyto osoby mají nárok na zmíněné požitky z jmenovaných pensijních a zaopatřovacích ústavů, pokud osoby, o něž jde, jsou v době, kdy zákon tento nabyl účinnosti, státními občany Československými, pokud působily posledně na školách v Podkarpatské Rusi, a pokud bydlí na území republiky Československé.

(2) Do státní pokladny plynou v této době též veškeré příslušné příjmy jmenovaných zaopatřovacích a pensijních ústavů jako částečná úhrada nákladů, zmíněných v odst. 1.

§ 7.

(1) Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1924.

(2) Provedením jeho pověřuje se ministr školství a národní osvěty ve shodě s ministrem financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Markovič v. r.
za ministra Bechyně.

167.

Zákon zo dňa 3. júla 1924

o výplate odpočivných a zaopatřovacích pôžitkov a jednorazových výpomocí k nim, tak učiteľom škôl ľudových a občianskych a opatrovatelkám detských opatrovieň na Slovensku, vydrživaných cirkvami a obciami, ako aj niektorým pozostalým po týchto osobách.

Národné shromaždenie republiky Československej usnieslo sa na tomto zákone:

§ 1.

(1) Minister školstva a národnej osvěty sa zmocňuje, aby učiteľom a detským opatrovatelkám, ktorí účinkovali na ľudových alebo občianskych školách, alebo na detských opatrovniach na Slovensku, vydrživaných cirkvami alebo obciami, ako aj pozostalým po nich, vyplatil z úradnej moci k odpočivným a zaopatřovacím pôžitkom dosiaľ vyplácaným

jednorazovou výpomoc, a to osobitne pre každý z rokov 1924, 1925, 1926.

(2) Táto jednorazová výpomoc môže sa povoliť penzionovaným učiteľom a detským opatrovatelkám, ako aj pozostalým po nich, majú-li nárok na penzijné a zaopatrovacie pôžitky:

a) buďto z krajinského penzijného a zaopatrovacieho ústavu, sriadeného uh. zák. čl. zo dňa 3. mája 1875, č. XXXII, o penzionovaní učiteľov a vychovávateľov na verejných školách ľudových a opatrovniach, ako aj zaopatrovanie ich vdov a sirôt,

b) buďto z krajinského penzijného a zaopatrovacieho ústavu, sriadeného uh. zák. čl. zo dňa 31. júla 1894, č. XXVII, o penziach tých správcov, profesorov, učiteľov, správkyň a učiteliek, čo na verejných ústavoch účinkujú, a o zaopatrení ich rodín, o ktorých je štátnym alebo iným verejným všeobecným usporiadaním nie postarané, so zreteľom na uh. zák. čl. zo dňa 21. augusta 1914, č. XXXVI, o zaopatrení neštátnych profesorov-učiteľov vyšších ľudových a občianskych škôl, ako aj liečebno-pedagogických ústavov, a ich vdov a sirôt.

(3) Učiteľom a opatrovatelkám škôl a opatrovičiek uvedených v odstavci 1., ktorí odídu na odpočinok po 31. decembri 1923 s nárokom na zaopatrenie z penzijných ústavov uvedených v odstavci 2., ako aj pozostalým po týchto učiteľoch, po 31. decembri 1923 v činnej službe zomrelých, môže sa povoliť jednorazová výpomoc v rokoch 1924, 1925 a 1926 len za ten rok, v ktorom taký učiteľ alebo opatrovatelka nepôsobili aspoň 6 mesiacov v činnej službe.

(4) Pozostalým po učiteľoch i opatrovatelkách, zomrelých vo výslužbe, môže sa povoliť jednorazová výpomoc vo výmere im podľa § 3 prislúchajúcej bez zreteľa na to, jestli sa už v tom istom roku zomrelému vyplatila výpomoc jemu náležajúca.

(5) Jednorazová výpomoc vyplatí sa len tým, ktorí preukážu, že sú štátnymi občanmi československými a bývajú na území republiky československej. Nesmie sa povoliť osobám, o ktorých sa preukázalo, že svojim chovaním oškodili vážnosť stavu učiteľského, alebo že sa previnili jednaním nepriateľským Československej republiky.

§ 2.

Penzionovaným učiteľom a opatrovatelkám detských opatrovičiek, ktorí pôsobili na neštátnych školách ľudových a občianskych mimo

územia Slovenska na území bývalého štátu uhorského, ako aj pozostalým po nich, môže byť v prípadoch zvláštneho zreteľa hodných povolená jednorazová výpomoc podľa §§ 1 a 3 tohoto zákona výnimečne zcela alebo z čiastky, dokážu-li, že sú štátnymi občanmi československými, že sa nijako neprevinili nepriateľským jednaním proti republike Československej a že bývajú na jej území.

§ 3.

Jednorazová výpomoc táto je splatná v rokoch 1924, 1925 a 1926 každý rok najvyššie v tejto výmere: Penzistom učiteľským po 2000 Kč, vdovám po nich po 1400 Kč, požívateľom príspevkov na výchovu detí (pre každé dieťa až do 5 detí) po 280 Kč a požívateľom darov z milosti z penzijných a zaopatrovacích ústavov, uvedených v § 1, odstavce 2., ktoré zastupujú odpočívne a zaopatrovacie pôžitky, po 280 Kč. Jednorazová výpomoc opatrovateliek detských opatrovičiek činí po 1600 Kč ročite.

§ 4.

Penzijné príspevky udržiavateľov škôl, ustanovené v § 29, odstavce 3., zák. čl. XXXII/1875 uh., zvyšujú sa so 12 zl. na 240 Kč ročite a penzijné príspevky udržiavateľov škôl, ustanovené v § 74, odstavce 1., zák. čl. XXXVI/1914 uh., so 7 procentov na 10 procentov platu započítateľného pre výmeru výslužného, najmenej však na 240 Kč ročite.

§ 5.

Zistí-li sa pri jednotlivých penzistoch (vdovách a sirotách) preplatok zvýšenia penzií z doby po 28. októbri 1918, ktoré nebolo priznané úradami alebo orgánmi oprávnenými k tomu podľa platných československých predpisov, treba tento preplatok odčítať od výpomoci poskytnutej podľa tohoto zákona, nestalo-li sa tak dosiaľ, a to pre každý z rokov 1924, 1925 a 1926 jednou tretinou. To isté platí tiež o preddavkoch už skorej snád' povolených.

§ 6.

(1) Až do konečného rozvrhu (čl. 256 mierovej smluvy medzi mocnosťami spojenými aj združenými a Maďarskom, čís. 102/1922 Sb. z. a n.) majetku krajinských penzijných a zaopatrovacích ústavov, uvedených v § 1, odstavce 2., prejíma štátna pokladňa s výhradou regressu náklad na penzijné a zaopa-

trovacie pôžitky učiteľov škôl ľudových a občianskych a detských opatrovateliek, ako aj pozostalých po nich, v rozsahu, v ktorom tieto osoby majú nárok na zmienené pôžitky z menovaných penzijných a zaopatrovacích ústavov, pokiaľ osoby, o ktoré ide, sú v dobe, kedy zákon nadobudnul účinnosti, štátnymi občanmi československými, pokiaľ pôsobily ostatný raz na školách na Slovensku a pokiaľ bývajú na území republiky Československej.

(2) Do štátnej pokladne plynú v tejto dobe tiež všetky príslušné dôchodky menovaných zaopatrovacích a penzijných ústavov ako čiastočná úhrada nákladov, zmienených v odstavci 1.

§ 7.

Náklad vzišlý z prevádzania tohoto zákona uhradí sa v roku 1924 z prebytkov v celkovom štátnom rozpočte na rok 1924.

§ 8.

Zákon tento nabýva účinnosti dňom 1. januára 1924. Prevedením jeho poveruje sa minister školstva a národnej osvety v shode s ministrom financií.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Markovič v. r.

za ministra Bechyně.